

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ



ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἥτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὀρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθήκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεάν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθήκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιοῦτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστῆ καὶ ῥωσιστῆ!



XXX

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΖΩΗ Α. ΜΑΡΟΥΔΗ

(Καταχωρήσεις Διαθήκης).

Εὑρ. ἀριθ. 15,004

Ἐν Κερκύρα τὴν 27 εἰκοστὴν ἐβδόμην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1881 χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοτοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 δωδεκάτην μεσημβρίας, ὁ ὑποφαινόμενος συμβολαιογράφος Κερκύρας Πανταζῆς Σ. Ζερβόπουλος αὐτόθι ἐδρεύων, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 881 τοῦ Ἰονίου Πολιτικοῦ Κώδικος καὶ τῆ βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 998 τῆς 23 εἰκοστῆς τρίτης Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἐπεδόθη μοι σήμερον ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ἀναστασίου Φ. Χρήστου ὅπερ ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα καταχωρῶ τὴν ἰδιόγραφον μυστικὴν διαθήκην τοῦ ἀποβιώσαντος Ζωῆ Α. Μαρούλη ἣν ἔλαβον παρὰ του ἄνω δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν τὴν 17 δεκάτην ἐβδόμην Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἡ ἰδιόγραφος δὲ μυστικὴ διαθήκη αὕτη διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς.

Ἀποβλέψας εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου μετὰ σκέψιν ἔριμον καὶ σὺν Θεῷ ἐρίθμησα τὰς τελευταίας μου βουλήσεις ὡς ἑξῆς.

Αὐτὸν Ἐγκατασταίνω κληρονόμον μου καθολικὴν τὴν ἐνάρετον καὶ ἀγαπητὴν μου σύζυγον Αἰκατερίνην Γαρζώνη, ἀφίνων εἰς αὐτὴν πᾶν ὅτι συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν περιουσίαν μου τῆ ἐξαίρεσει μόνον τῶν ὅσα διαθέττω διὰ τὰς ἐπομένους κληροδοσίας.

Β^{ον} Ὑπὲρ τῆς Κοινότητος τῶν ὁμογενῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων ὅθεν κατάγομαι ἀφιερῶν τοὺς δύο οἰκίσκους τοὺς ὁποίους κατέχω ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ πρὸς δὲ καὶ χρηματικὸν κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων, τὸ ὁποῖον ἀμέσως θέλει παρακατατεθῆ ἐντόκως ἰς τράπεζαν ἡσυχάλως ὅπως τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν τε οἰκίσκων καὶ τῶν χρημάτων εἰσπραχθῆ ἐκάστοτε ἀπὸ τοὺς κατὰ καιρὸν τῶν Ἰωαννίνων ἐπιτρόπους τῶν σχολείων, νοσοκομείου καὶ ἐκκλησιῶν καὶ μεταχειρισθῆ κατ' ἰσομοιρίαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν εἰρημένων καταστημάτων.

Γ^{ον} Καταλείπω δὲ εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου, ἑτέρας χιλιάδας εἴκοσι δραχμῶν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης· τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ πτωχοκομείου Κερκύρας, καὶ ἑτέρας δραχμῶν χιλίας ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα Φιλαρμονικῆς ἐταιρίας.

Δ^{ον} Ἀφίνω ἐπίσης δραχμῶν τρεῖς χιλιάδας εἰς τὸν συγγενῆ μου Κωνσταντῖνον Πάλιον, ἑτέρας δραχμῶν τρεῖς χιλιάδας εἰς τὸν ἄλλον μου συγγενῆ Δημήτριον Π. Οἰκονόμου, ἑτέρας δραχμῶν τρεῖς χιλιάδας εἰς τὰ τέκνα τοῦ Κ. Διονυσίου Βέγια, δραχμῶν δὲ τετρακοσίας εἰς τὸν Κ. Σπυρίδωνα Κομιτόπουλον, καὶ ἐπὶ τέλους τέσσαρα χωριστὰ κληροδοτήματα ἐκ δραχμῶν τριακοσίων ἕκαστον διὰ τὴν Λικατερίνην Μίτζη, διὰ τὴν Ἀγαθὴν Κόσκορην καὶ διὰ τὰς δύο ὑπηρετρίας μου Ἀλεξάνδρα Παπαθανασίου καὶ Μαρία Στανέλο.

Ε^{ον} Πρὸς εὐκολοτέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἄνωθεν κληροδοσιῶν διορίζω ἐπιμελητὰς τῆς διαθήκης μου ἐνταυτῷ δὲ καὶ βοηθοὺς τῆς κληρονομίας μου τοὺς Κυρίους Γεώργιον Α. Παραμυθιώτην, Νικόλαον Δ. Δαμύρην καὶ Γεώργιον Χ. Κωστήν, εἰς τοὺς ὁποίους δίδω ἐξουσίαν ἅμα ἀφοῦ κάμωσι τὴν ἀπογραφὴν τῶν μετρητῶν, δανείων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν καὶ συναλλαγμάτων παντὸς εἶδους, νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἐξαργύρωσιν αὐτῶν, ἐπὶ τὸ συμφερότερον. Διότι ἐκ τῶν πόρων τούτων ἐννοῶ νὰ πληρωθῶσι αἱ ἄνω εἰρημέναι κληροδοσίαι χωρὶς νὰ ἐνέχῃται

ἢ κληρονόμος μου εἰς ἄλλο τι ὡς πρὸς τοὺς κληροδόχους οὐδὲ εἰς τόκους τῆς ὑπερημερίας ἂν τυχόν

(ὕπογρ.) ΖΩΗΣ Α. ΜΑΡΟΥΛΛΗΣ.

ἂν τυχόν ἐπισυμβῇ βραδύτης εἰς τὴν καταβολὴν τῶν Κληροδοτημάτων.

Ἦν Παρακαλῶ τοὺς εἰρημένους ἐπιμελητάς τῆς διαθήκης μου νὰ δεχθῶσι πρὸς μικρὰν ἀποζημίωσιν τῶν ἐνοχλήσεώς των δραχμὰς πεντακοσίας ἀριθ. 500 ἕκαστος.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τελευταίων τούτων βουλήσεών μου ἔγραψα ἐγὼ αὐτὸς ἰδιοχείρως τὴν παρούσαν διαθήκην καὶ ταυτοχρόνως τὴν ὑπέγραψα ἐν τῷ γραφείῳ μου εἰς τὸ δεύτερον ἰδιόκτητον πάτωμα τῆς οἰκίας ἐπὶ τῆς μεγάλης πλατείας τῆς πόλεως Κερκύρας εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ κατοικῶ. Ἐτέλεσα τὴν τε σύνταξιν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς διαθήκης ταύτης κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν χρονολογίαν καὶ δεκάτην ἐβδόμην τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς κατὰ τὴν Δυτικὴν τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐβδομηκοστοῦ ἐβδόμου (1877) καὶ καθημέραν τῆς ἐβδομάδος τρίτην.

(ὕπογρ.) ΖΩΗΣ Α. ΜΑΡΟΥΛΛΗΣ.

Οὗτω περιέχει ἡ πρωτότυπος αὐτῆς διαθήκη ἣτις διατηρεῖται εἰς τὰ πρακτικά μου.

Συνετάχθη ἡ πράξις αὕτη ἐν τῷ δημοσίῳ γραφείῳ μου διακειμένῳ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τῇ ὁδῷ τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τὴν οἰκίαν τῶν ἀδελφῶν Γράβαρη ποτὲ Μαρίνου φέροντι τὸν ἀριθμὸν 1885 ἣτις συνταχθεῖσα καὶ ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Κυρίων Ἀλεξάνδρου Χαλικιοπούλου ποτὲ Ἐμμανουὴλ κτηματίου καὶ Ἰωάννου Πουλίου ποτὲ Θωμᾶ γραφέως κατοίκων ἀμφοτέρων τῆς πόλεως ταύτης Κερκύρας δημοτῶν

Κερκυραίων υπογράφεται παρὰ τούτων καὶ ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Οἱ μάρτυρες

- » ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΥΛΙΟΣ.

Ὁ συμβολαιογράφος
Π. Σ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

Ἐν Κερκύρα τὴν 27 Ἰουλίου 1881.

(Τ. Σ.) Ὁ συμβολαιογράφος Κερκύρας
Π. Σ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ.
